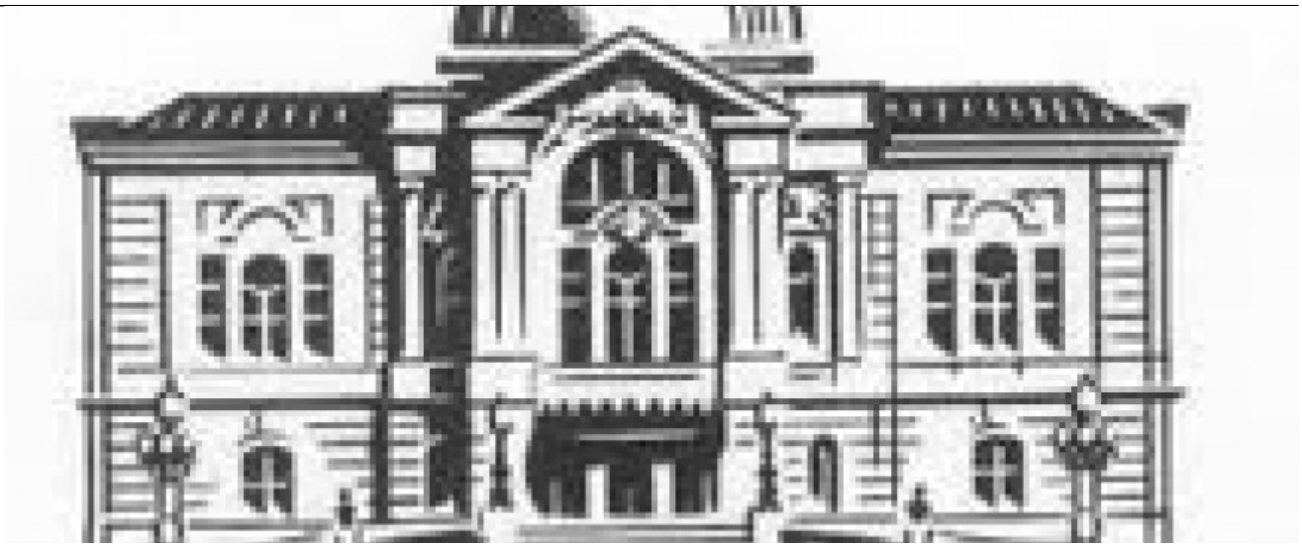

A lovakat lelövik, ugye?

2012 március 24. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Egy legendás regény és film új színpadi változatát mutatja be szombaton a Vígszínház: A lovakat lelövik, ugye? cím? darabban szinte a teljes társulat színpadra lép.

Horace McCoy regényéb?l, amelyb?l *1969*-ben film is készült *Sydney Pollack* rendezésében, a *Vígszínházban*

különleges el?adás született, amelynek a zene, a tánc és a szöveg egyformán fontos eleme.

A történet szerint egy fürd?helyen maratoni táncversenyt rendeznek, ahol a nyeremény reményében éjjel-nappal, kifulladásig táncolnak a párok. A szörny? fizikai fáradtság, a gyilkos testi-lelki hajsza közben emberi sorsok villannak fel, barátságok és szerelmek története bontakozik ki.

Horace McCoy regénye és a klasszikussá vált film is az els? nagy gazdasági válság idején játszódik. A Vígszínház új átirata azonban a mába helyezi a történetet, Magyarországra, hiszen az aktuális helyzet összecseng az eredeti m? alaphelyzetével.

– Azt gondoltuk, hogy saját magunkról kell beszélni, és nem egy régmúlt amerikai történetr?l, hiszen ez a történet itt van, most, és mindannyian a derby részesei vagyunk. Mindannyiunknak van bankkölcsöne vagy kifizetésre váró számlája, mindenki vár valami csodára, arra, hogy nyer a lottón vagy valahogyan a helyzet jobbra fordul – mondta Eszenyi Enik?, az el?adás rendez?je, a Vígszínház igazgatója.

A szerepl?k nagy reményekkel érkeznek a táncversenyre, azzal a vággyal, hogy elnyerjék a tízmillió forintos f?díjat, és megváltoztathassák életüket, hiszen mindenkinek vannak problémái: egyiküknek a kölcsönére kell a pénz, a másikat elhagyta a férje. – A színpadon a társadalom minden rétege, sok emblematikus alakja megjelenik: látunk fiatal párt, vidéki házaspárt – szül?falumból, Csengerb?l is jönnek a táncversenyre –, egyetemistát, fiatal lányt, és maguk a verseny szervez?i is a derby részesei, mert ?k meg azzal szeretnének valami kis pénzt szerezni, hogy m?sort készítenek bel?le. Szóval mindenki vár a csodára – jegyezte meg a rendez?, hozzátéve, hogy a verseny végére azonban kínzó gyötrelemmé válik számukra az egész, és minden reményük elszáll.

A színészek februárban a közönség számára is nyitott, maratoni táncpróbát tartottak, amelyen lehet?ségük volt átélni, milyen az, ha sok-sok órán keresztül szinte megállás nélkül táncolnak, és megtapasztalhatták a fizikai fáradtság különböz? szintjeit. Az ezen az estén szerzett tapasztalatok és élmények beépültek az el?adásba.

Eszenyi Enik? elárulta: most, hogy minden nap délel?tt és este is dolgoznak, az utolsó próbákon a színészek már

alig tudtak mozogni, annyira fájt mindenkinek a talpa, a lába. A maratoni próbát azért rendezték, hogy ezt átéljék, de végül egyébként is megtapasztalták. A különleges próba azért sokat hozzátett az el?adáshoz - vélekedett a rendez?.

Szólt arról is, hogy egy ilyen produkció létrehozásához fél év munkára lenne szükség. – Sajnos ez nem valósítható meg a mai világban, mert nem állhat le a színház fél évig, hogy csak ezt az egy el?adást próbálhassuk. De azt hiszem, így is nagyszer? dolog lesz ez – fogalmazott, hozzátéve, hogy sokat dolgoztak a produkción, és a színészek nagyon szeretik játszani.

A vígszínházi adaptációt közösen készítették Kovács Krisztina dramaturg vezetésével. A darabot a társulatra szabták, a szerepeket a színészekre találták ki. – Igazi kortárs darab született – mondta Eszenyi Enik?, hozzátéve, hogy sok olyan dolog van, amely a színészek kezdeményezésére a próbák alatt született meg, került a darabba. A dalokat, amelyeket *Dinyés Dániel* hangszerelt, közösen, a színház zeneigazgatója, *Presser Gábor* segítségével válogatták. Az el?adásban olyan ismert slágerek hangzanak el, mint *A meseautó, a Hajolj bele a hajamba, a Hello.Tourist!, a Csak az jöjjön, vagy a Jamaicai trombitás.*

Fontos pillére a produkciónak *Duda Éva* koreográfus, *Kopek Gábor*, aki a médiainstallációkat készítette, a világítástervez? *Csontos Balázs, Füzér Anni* díszlet- és *Bartha Andrea* jelmeztervez?.

mno.hu - grund

Ajánló